

Forfatter: Topsøe, Vilhelm

Titel: Udrag fra DAPHNE (1879)

Citation: Topsøe, Vilhelm: "Udvalgte Skrifter", i Topsøe, Vilhelm: *Udvalgte Skrifter*, udg. af VILH. ANDERSEN ; HELGE TOPSØE-JENSEN , 1923, s. 82. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-topsoe01-shoot-idm140237637757184/facsimile.pdf> (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: Udvalgte Skrifter

magiske Evne til at kunne bringe sit inderste Væsen i Sikkerhed derhen. Det gjælder kun at udvikle denne Evne, at lære at bruge Trylleordet paa rette Vis.»

Hun sad tavs og lod sine Hænder løbe hen over Tangenterne i lette, dæmpede Fantasier. Han vilde høre et Ord fra hende og spurgte derfor:

»Tror De ikke, man kan flygte en saadan Flugt?«

Hun svarede med en let Rødmen: »Jeg veed ikke, det vil sige, jeg veed ikke, om jeg forstaa Dem.«

Sagtelig blev Tonerne ved at klinge i hendes lette Spil, men hun selv var bestandig tavs.

Han tav ogsaa og saae op paa Portrættet, der hang foran ham. Det forstod ham ganske.

Saaledes sad de stille en Tid, medens Tonerne flød i en sagte klingende Strøm.

»De er saa tavs,« sagde saa Paula med et yndefuldt Smil og saae aabent og lige paa ham.

»De forstaa mig jo ikke,« sagde han, »jeg kjeder Dem med den Tale, jeg fører.«

»Aa nej, slet ikke,« svarede hun ivrig. Efter en lille Pause fortsatte hun langsomt, kadencerende sine Ord efter den Musik, hun spillede, og ligesom halvt tabt i denne:

»Det gaar jo ofte saaledes, med Musik f. Ex., den forstaa man ikke heller altid, og dog holder man af at høre den.«

Saa var det atter hende, han maatte se paa.

Lidt efter kom de Nyforlovede, thi Forlovelsen var deklareret, og de bragte med sig lystigt Spektakel og en højroestet Munterhed, som Alle blev trukne med i, men som Stephan dog ikke syntes om, at Paula hengav sig til.

Kusinen var slet ikke smuk, det var det Resultat, Stephan fik ud af det.

Sandberg greb ham i at sidde og se forskende paa hende. »Du har Ret,« sagde han uden videre. »Hun er ikke nogen Skjønhed.«

Bemærkningen blev gjort højt og ligefrem og hørt af Alle. Stephan blev noget flov og vidste ikke, hvad han skulde sige.

»Er det om mig?« sagde Kusinen med et lystigt Nik. »Nej, en Skjønhed er jeg saamænd ikke. Men jeg er førstest bleven kjønnere af at være forlovet.«

De Andre lo, hun blev rød i Hovedet og sagde: »Ja, det